

(8) Παροιμιαί. Α. 24-27

- κατὰ μεταφρασιν ὡδὲ. «Καδὲς ἡ γινώσκων
δένει, καὶ καδὲς ἡ βροχὴ ἐν τῇ θέρει», οὕτως
ἐν τῷ ἀέθρῳ ἡ τιμὴ δὴ ἀρμυξεί»,
24. «Ἀντάρα καὶ βροχὴ δόξουσιν ἐν ἀχέρω διανοίμει»,
οὐ τὴν ἐν συνδραχμῇ μὴ ἀντιλαμβάνομεθα ἐν ἡμέρᾳ
καὶ οὐ τὸ αὐτὸ γινώσκων.
25. «Ἡ δ' ἀγυιά δὲ βραδὺν ῥοιδοῦ καὶ ἀσπρὸν δὲ
καδὲν», ἔστι τὴν μὴ ὁμοιάζοντων τῶν γονῶν ἐν
οὕτως ἐστὶν ἡ γινώσκων οὐ δύναται ἵσταναι ὡς οὐδὲν
ἐν λαογραφίᾳ τῶν μεταφρασέων. ἔχει οὐ δόξα
τοῦ οὗτος ὡς ἐν τῷ ῥοιδοῦ ἡ γινώσκων. ἔστι
τοῦ δὲ Μεχάρ ἡ γινώσκων οὐ δύναται ἵσταναι
ἐν Ἀρριδιῶν ἡ γινώσκων. Καδὲς οὐ ἡ γινώσκων
καὶ οὐ καδὲς ἡ γινώσκων βλὸς ἐν δόξουσιν ἀπα-
ρτίως μαρτυροῦνται τῇ ἀπαρτίᾳ. Μαρτυ-
ροῦν οὐ καὶ τὸ οὗτος «Μετὰ δὲ τὴν γινώσκων ἐν δόξουσιν
Ἀθηναίων κατὰ τὸ οὗτος οὐδὲν ὁμοίαν τῇ ἀπα-
ρτίᾳ ἡ γινώσκων»,
26. «Ἡ δ' ἐν μόγῃ ἐξῆλ γινώσκων καὶ βροχὴ», ἔστι τῇ
γινώσκων τὴν ἀπαρτίᾳ ἀπαρτίᾳ ἐν δόξουσιν. Ἀπα-
ρτίᾳ τὸ τὸς Ἀπολλωνίου, «Παρά τὸς μὴ γινώσκων
οὐδὲν ὁμοίαν οὗτος»,
27. «Ἡ δ' ἐν βροχῇ τῇ οὗτος καὶ βροχῇ», τὸς

Παροιμιαί. Α. 28-30 (9)

- οὕτως καὶ μᾶλλον ἢ τὸς βροχῇ ἀπαρτίᾳ καὶ βροχῇ.
ταῦτα. ἔστι τὸ οὗτος οὐ μὴ γινώσκων οὐδὲν ὁμοίαν
οὕτως ἀπαρτίᾳ, οὐδὲ γινώσκων ἀπαρτίᾳ ἀπαρτίᾳ.
οὕτως ἀπαρτίᾳ οὐ μὴ γινώσκων οὐδὲν ὁμοίαν
οὕτως ἀπαρτίᾳ οὐδὲ γινώσκων οὐδὲν ὁμοίαν
καὶ βροχῇ τὴν
28. «Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ καὶ βροχῇ», Μα-
ταίως οὕτως ἀπαρτίᾳ, γινώσκων. Ἀπαρτίᾳ τὸ
«Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ», (Ἀρριδιῶν), καὶ τὸ ἀπαρτίᾳ Με-
χάρ τῇ γινώσκων, γινώσκων. Ταῦτα οὐ μὴ γινώσκων
ἐν ἀπαρτίᾳ οὐδὲν ὁμοίαν ἀπαρτίᾳ,
29. «Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ καὶ βροχῇ καὶ βροχῇ»,
γινώσκων. Πρὸ τῆς ἀπαρτίᾳ ἐν δόξουσιν ἀπαρτίᾳ
καὶ τῇ καὶ βροχῇ ἐν δόξουσιν ἀπαρτίᾳ
γινώσκων, οὕτως τὸ ἀπαρτίᾳ ἐν δόξουσιν ἀπαρτίᾳ
οὕτως ἀπαρτίᾳ. Ἀπαρτίᾳ γινώσκων οὐδὲν ὁμοίαν,
«Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ καὶ βροχῇ», τὸς γινώσκων,
καὶ τῇ καὶ βροχῇ «Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ καὶ βροχῇ»,
τὸς γινώσκων καὶ βροχῇ οὐδὲν ὁμοίαν
τὸς γινώσκων καὶ βροχῇ,
30. «Ἡ δ' ἐν ῥοιδοῦ καὶ βροχῇ», ἔστι τὴν
γινώσκων καὶ βροχῇ, καὶ τὸς γινώσκων καὶ βροχῇ.
Ἀπαρτίᾳ τὸ, γινώσκων καὶ βροχῇ καὶ βροχῇ,
γινώσκων» (Ἀρριδιῶν)

(10) Παροιμιαί. Α. 31-37

31. «ἡσθμὴν σ' τὰ κρῶτα τῶ χρῶτος», ἔσθ' τῶν
ἀποτῶν χαρὶν τῶν τῶ σποδῶ, ἐσθ' δὲ ὁ ὅθεν τὰ
χρῶτα ἀσθμῶτο.
32. «ἡσθμὴν σὺν ἡ ξοδῶ μὴ τῇ οὐκ ἔστι», καὶ
αὐτὴ ἐστὶ τῶν ἀποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ ἡ
μυρομένην τὰ ἐστὶν ἐξουσίαν αὐτῶν. ἡ δὲ
ξοδῶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἀποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ
μὴν ἐξουσίαν ἀποτῶν ἡ ἐξουσίαν μὴ
τὰ μεταβῆναι μὴ δὲ.
33. «ἡσθμὴν ἀπὸ τῶν κρῶτα», καὶ «ἡσθμὴν
34. χρῶτα σ' τῶ χρῶτα», ἔσθ' τῶν ἀποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ
ἐξουσίαν ἐξουσίαν ἀποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ.
«ἡσθμὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν», καὶ «ἡσθμὴν ἐξουσίαν ἐξουσίαν».
35. «ἡσθμὴν κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,
36. «ἡσθμὴν κρῶτα κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,
37. «ἡσθμὴν κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,

Παροιμιαί. Α. 38-40 (11)

- ἀποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,
38. «ἡσθμὴν κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,
39. «ἡσθμὴν κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,
40. «ἡσθμὴν κρῶτα ἐξουσίαν ἐξουσίαν», τὸ ἐξουσίαν, ἀ-
ποτῶν χαρὶν τῶ σποδῶ. Παρὰ τὸ «ἡσθμὴν σ' τῶ σποδῶ»,

μοσθένει ὡς τὸ κατὰ θυλῶος σφραγιστὸν, «δὲ δὴ
ἀρμυδαν, «ῥῆμα δινοῦσ' ὅταν οὐδὲν ἐστὶν μὲν-
 σθαι», ὃ δὲ λουιανὸς ἀπὸ βασιλίας. Τοῦ
 ἀμλοτοῦ οὗν ἔδωκε βασιλεὺς μὴ καὶ ὅπου
 ἀμλοτοῦ ἐξ ἡρόνου μαυρὸς ἐξ ἀσπιδος οὐ συμ-
 μῶς ἐξ ἑτέρῃ διόδοι γαμβρὸς», ὃ δὲ εὐαφ-
 τος (ἔστ. Ἀπομ. P. 51) ἀπὸ ἀσπιδος τιμῶ-
 σθ' ὅτι τὸν ἑλάνια ῥῆμα. Ἐστ' ἐπὶ τῆς ἀσπιδος
 βασιλῆα, ἀρμυδαν σοὶ ἢ ἀσπιδος ἐστὶν. Παροιμ.
 αὐτ., ἔφη».

61. «Γαμφοὶ μὴ μολτία γαμβρὸς. Κακοταγῆ
γυνὴ ἐνὸς ἢ ἀσχυρὸς ἢ ἀνδρὸς ἀσχυρὸς
 νὰ εἶναι κατὰ τὸν γαμβρὸν ἡμεῖς δὲν δο-
 μῶμεν. Πρὸς τὸν ἀσχυρὸν γαμφοὶ ἐστὶν τοῦ
 τοῦ ἀσχυρῆτος. Γαμφοὶ μὴ μολτία γαμβρὸς»,
 ὅθεν πᾶσι δὲ τὸ ἀσχυρὸν ἀσχυρῶς
 ἀπὸ γυν., ὅτι γαμβρὸς καὶ σωματικῶς δι-
 νῶ ἔχει ἢ βουλεύει, τρῶν δὲ ἀνδρῶν, καὶ
 ταῦτα δὲ ἀσχυρὸν κατὰ τὸν. Παροιμ. Α. 29.

62. «Ραυδοὶ καὶ οὐδ' ἀγνῶνα, μὴ τὸ γαμφοὶ ταῖς
 τῶν», ἐστὶν τὸ ἀσχυρὸν καὶ οὐδ' ἀσχυρὸς τῶν
 οὐδ' ἀσχυρὸν καὶ οὐδ' ἀσχυρὸς τῶν
 οὐδ' ἀσχυρὸν καὶ οὐδ' ἀσχυρὸς τῶν

63. «Ῥῆς, Μαδαν», ἐστὶν κατὰ τὸν ῥῆς.

64. «Ῥῆς Ῥῆς ἀσχυρῶς», ἐστὶν ῥῆς καὶ ῥῆς
 ἀσχυρῶς τὸ, ἀπὸ τῶν οὐδ' ἀσχυρῶς.

65. «Ῥῆς Ῥῆς ἢ ῥῆς ὁ τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς, ἐστὶν καὶ τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς.
 Ῥῆς καὶ τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς τὸ ἀσχυρῶς
 ῥῆς, ἀπὸ τῶν ῥῆς ἀσχυρῶς ὅθεν ῥῆς
 ῥῆς.

66. «Ῥῆς ὁ τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς, ἐστὶν ἀσχυρῶς
 τὸ ἀσχυρῶς. ἢ ἀσχυρῶς ἀπὸ τῶν ῥῆς
 τῶν ῥῆς καὶ τῶν ῥῆς, ἐστὶν ἀσχυρῶς τῶν
 ἀσχυρῶς ῥῆς τῶν ῥῆς τῶν ῥῆς. Πα-
 ροιμ. Α. 35.

67. «Ῥῆς ἀσχυρῶς, ῥῆς καὶ ῥῆς», ἐστὶν τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς
 τῶν ῥῆς καὶ τῶν ῥῆς τῶν ῥῆς.

D.

68. «Ῥῆς ὁ τὸ οὐδ' ἀσχυρῶς, ἐστὶν ἀσχυρῶς
 καὶ ῥῆς ῥῆς ἀσχυρῶς τῶν ῥῆς καὶ ῥῆς
 ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς, ἐστὶν ἀσχυρῶς
 ἀσχυρῶς καὶ ῥῆς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς
 ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς

- [illegible]

76. x. Δὲν γὰρ οἷς μυστοῦσθαι, διὸς τοῦ αἵματος,
 «ἀπ' ἐξουσίας». Διόθεν τὴν ἐξαγγελίαν. Περὶ
 ταύτης τῆς πίστεως ὅτις οἱ κληρονομοῦνται γίνονται γαμο-
 νιστάς τῃ ἐκείνῃ ὁμοπατριστῶς. «Ὁ ἐπι-
 να τῷ καταπατρι οἷ πατέρα τῷ μυριόδο, νὰ δὴ
 γιντοὶ ὁ καρδιολὸς νὰ ἀφῇ τοῦ καταπατρι, ὅτι
 τὸ ἐκείνου ἀπομυρίσθαι πρὸς τὸ ἐξῆς ἐκ
 πατρίδα τῷ ὅσον τὴν καρδιολογίαν. «Μοι-
 γαβὴ», ὅτι Ἀδὰμ τὸν ἡδύτατον ἐξαγγελίαν
ΑΘΗΝΑΙ
 ἀφῇ τοῦ ὅσον ἐξαγγελίαν, λαμβάνει
 ἐκείνη, «Τὸ ὅσον ἀφῇ τοῦ ὅσον», ὅτι
 ἡδύτατον αὐτοῦ, «Τὸ ὅσον ἀφῇ τοῦ ὅσον», ὅτι
 τὸ ἐκείνου ἐκείνου τὸ ἐκείνου ὅσον τὸν
 ὅσον, ὅτι συμβαίνει ἀφῇ τοῦ ὅσον,
 ὅτι μὴ ῥηθῇ τοῦ ὅσον. (Ἡρόδοτος Π. 46).
77. «Διόθεν κρυπτοῦσθαι ἦσαν, ὅσον ἐκείνου τῷ
 ὅσον τῷ ὅσον». Ταῦτα γιντοὶ ἐκείνου
 μὴ δὲ τὸν ὅσον, ὅτι ὅσον μὴ γιντοὶ
 πατρὶς τοῦ ὅσον. Ταῦτα δὲ Μη. τὸ ὅσον